

STEČAJNI UPRAVITELJ

Ante Gabelica

Domovinskog rata 52, 21000 Split Tel/Fax: 021/311 258 Mob: 098/914 3187 E-mail: antegabelica@gmail.com

Split, dne 14.10.2023.

TRGOVAČKI SUD U SPLITU

Sukošanska 6

21 000 SPLIT

za

VISOKI TRGOVAČKI SUD

REPUBLIKE HRVATSKE

St-168/2014

STEČAJNI DUŽNIK: ADRIATIC d.d. u stečaju, Obala Kneza Branimira 8,
21 000 Split, OIB: 31076464103

PODNOŠITELJ ŽALBE: Stečajni upravitelj Ante Gabelica, Split, Domovinskog rata 52.

**ŽALBA NA RJEŠENJE O ODREĐIVANJU NAGRADE
OD 29.09.2023.GODINE**

U predmetu Naslovnog suda
pod posl.br. St-168/2014.

Dvostruko.
Prilozi.

1. Uvodno naznačenim rješenjem Naslovni sud je odredio nagradu za rad stečajnim upraviteljima Zoranu Miletići i Anti Gabelici na način kako je to naznačeno u izreci pobijanog rješenja.

Protiv točke 1.pobijanog rješenja i to u dijelu kojim je određena nagrada za rad ranijem upravitelju, te protiv točke 2. pobijanog rješenja i to u dijelu kojim je odbijen prijedlog ovdje iskazanog stečajnog upravitelja na ime nagrade za rad, izjavljuje se žalba, iz razloga kako slijedi:

1. *Pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja*
2. *Pogrešne primjene materijalnog prava*

Kako je to i navedeno u obrazloženju pobijanog rješenja od 29.09.2023.godine (točka 9. obrazloženja), Visoki trgovački sud Republike Hrvatske je rješenjem poslovni broj Pž-407/2022-2 od 23. ožujka 2022.godine ukinuo ranije prvostupanjsko rješenje o određivanju nagrade u ovom predmetu donijeto dana 14.12.2021.godine, na način kako je to naznačeno pod točkom 9.1. obrazloženja pobijanog rješenja, dok je točkom 11. obrazloženja pobijanog rješenja u bitnom naznačena uputa prvostupanjskom sudu prilikom donošenja novog rješenja.

Nadalje, iz sadržaja pobijanog rješenja od 29.09.2023.godine, razvidno je kako je, osim uvodno navedenog, isto rješenje sadržajno skoro potpuno identično prethodno ukinutom rješenju od 14.12.2021.godine, samo su pod točkom 31. obrazloženja pobijanog rješenja promijenjeni brojevi (iznosi odnosno omjeri), dok je u ostalom dijelu čak i ta točka sadržajno identična onoj iz ukinutog rješenja od 14.12.2023.godine, a novost je i točka 27. kojom se izražava stav o tome da i razriješenom upravitelju pripada dio nagrade, iako je u pobijanom rješenju izostalo novo obrazloženje (odnosno izostalo je bilo kakvo obrazloženje u odnosu na ono iz prethodno ukinutog rješenja) a koje bi dalo jasne i valjane razloge zbog čega mu pripada dio nagrade i to u iznosu dosuđenom mu pobijanim rješenjem.

Dakle, uzimajući u obzir kako je sadržaj pobijanog rješenja od 29.09.2023.godine gotovo identičan sadržaju prethodno ukinutog rješenja od 14.12.2021.godine, razvidno je kako u pobijanom rješenju sud

nije postupio po uputi iz točke 16. obrazloženja rješenja VTSRH-e poslovni broj PŽ-407/2022-2 od 23. ožujka 2022. godine, i slijedom čega se uvodno naznačeni žalbeni razlozi ukazuju osnovanima.

Također, obzirom na identičnost sadržaja prethodnog i pobijanog rješenja o određivanju nagrade, i ovim putem se u cijelosti ustraje u svim žalbenim navodima iznesenim protiv prvog rješenja i to u odnosu na pogrešno utvrđeno činjenično stanje, kao i u odnosu na pogrešnu primjenu materijalnog prava, i koji prethodno izneseni žalbeni navodi slijedom navedenog vrijede i u odnosu na pobijano rješenje.

2. No ono što se posebno želi apostrofirati predmetnom žalbom jest činjenica da sud u pobijanom rješenju nije dao (nije uopće ulazio) u ocjenu kvalitete rada prvenstveno razriješenog, kao niti ovdje iskazanog stečajnog upravitelja, a što je u ovakvom postupku po mišljenju naratora ove žalbe bilo nužno napraviti.

Dakle, puko nabiranje izvršavanja pojedinih radnji od ranijeg stečajnog upravitelja, bez istodobnog davanja ocjene utjecaja tih radnji na tijek samog postupka (a time i ocjene kvalitete njegovog rada), zapravo nema smisla.

Nabiranje pojedinih radnji je stvar isključivo tehničkog postupanja. Ono što se od suda očekuje u ovakvom predmetu, gdje je došlo do promjene stečajnog upravitelja, i gdje u odnosu na razriješenog postoje brojni dokazi koje u najmanju ruku ukazuju na postupanja koja su protivna određenim zakonima (i Stečajnom i drugim zakonima), jest da sud o tome iznese svoje mišljenje, te da shodno tome iznese jasne i valjane razloge zbog čega sudi onako kako sudi, a ne da te činjenice potpuno ignorira.

Dakle bilo je potrebno dati ocjenu o kvaliteti rada stečajnog upravitelja, što je u pobijanom rješenju opetovano izostalo, slijedom čega je i činjenično stanje u pobijanom rješenju pogrešno i nepotpuno utvrđeno pa je na isto onda pogrešno primijenjeno i materijalno pravo.

2.a) U tom smislu posebno se apostrofira činjenica postojanja Poreznog rješenja donesenog od strane Ministarstva financija, Porezne uprave, Područnog ureda Split, Klasa: UP/i-423-05/2021-01/1, Urbroj: 513-07-17-21-2 od dana 30.11.2021. godine, kojim su poreznom obvezniku Adriatic d.d. u stečaju za 2015. i 2016. godinu utvrđeni manje obračunati porezi i doprinosi za mirovinsko osiguranje, zdravstveno osiguranje i kao i manje obračuna ti porez na dohodak u ukupnom iznosu od 45.524,83 kuna.

Ono je naknadno doneseno od strane nadležnog tijela (Porezne uprave), i to temeljem činjenice kako sam u svom podnesku dostavljenom na spis i objavljenom dana 27.09.2021. godine, sudu i vjerovnicima dostavio konkretne dokaze da je stečajni upravitelj Zoran Miletić, i to neposredno nakon stupanja na svoju dužnost (lipanj 2015. godine) angažirao treće osobe i sa istima zaključio Ugovore o djelu za obavljanje određenih poslova u ime stečajnog dužnika, te istima (u njihovu korist) sa poslovnog računa stečajnog dužnika isplatio ukupan iznos od 35.800,00 kuna, a da po istim Ugovorima nikad nije niti obračunao a niti platio pripadajući poreze i doprinosi u korist državnog proračuna RH-e i drugih tijela (mirovinski i zdravstveni fondovi), što je bila zakonska dužnost društva Adriatic d.d. u stečaju kao isplatitelja tih iznosa. Čak štoviše, Zoran Miletić nikad nije niti Poreznoj upravi dostavio JOPPD obrasce povodom izvršenih isplata trećim osobama, niti je zbog navedenog Porezna uprava imala bilo kakva saznanja o zaključenim Ugovorima o djelu temeljem kojih je nastala obveza na plaćanje pripadajućih poreza i doprinosa.

Opisanim postupanjem od strane društva Adriatic d.d. u stečaju tada zastupanog po Zoranu Miletiću već je pričinjena šteta Republici Hrvatskoj kao vjerovniku stečajne mase, jer su porezi i doprinosi po Ugovorima o djelu iz 2015. godine tada i dospjeli te su isti morali biti obračunati i plaćeni isti dan kad i neto isplate (12.06.2015. godine), dakle prije drugih isplata koje su umjesto vjerovniku stečajne mase RH, isplaćene ostalim vjerovnicima stečajne mase vidljivih na izvodu poslovnog računa stečajnog dužnika (npr. Hirnea, Ing Expert i sl.), a tražbina vjerovnika stečajne mase RH po navedenim osnovama do danas nije namirena.

2.b) U obrazloženju pobijanog rješenja (točka 29.) je izostala (nema niti jedne riječi) bilo kakva ocjena kvalitete rada razriješenog stečajnog upravitelja u odnosu na činjenicu da je isti na spis dostavljao neistinita financijska izvješća, te da je spomenute okolnosti evidentno namjerno tajio od suda i vjerovnika? Kao što je to navedeno i u prethodnoj žalbi, takva izvješća (i to sva dostavljena na spis nakon ispitnog i izvještajnog ročišta) od strane ranijeg stečajnog upravitelja nemaju (ne bi smjela imati) bilo kakvu vjerodostojnost (neistinita su), te se ista niti ne bi smjela uzimati u pozitivan (afirmativan) doprinos kvalitete rada ranijeg stečajnog upravitelja, kako je to proizlazi iz pobijanog rješenja, već upravo suprotno.

DOKAZ: Uvid u točku 2.6. žalbe od dana 22.12.2021.godine izjavljene protiv rješenja suda od 14.12.2022.godine.

2.c) Također, u obrazloženju pobijanog rješenja (točka 29.) je izostala (nema niti jedne riječi) bilo kakva ocjena kvalitete rada razriješenog stečajnog upravitelja u odnosu na činjenicu da je isti prilikom angažiranja vještaka građevinske struke, vještaka financijsko računovodstvene struke i odvjetnika radi davanja pravnog mišljenja postupao protivno članku 157. važećeg SZ-a, a koji sadržajno odgovara članku 87.a ranije Stečajnog zakona (SZ/96). Kao što je to navedeno i u prethodnoj žalbi, činjenica je da raniji stečajni upravitelj prilikom angažiranja istih nije uopće vodio računa o predvidljivim obvezama stečajne mase kod angažiranja istih, kako je to i naznačeno pod točkom 2.2. žalbe na prethodno rješenje i što se nedvojbeno može zaključiti iz obrazloženja rješenja o namirenju donesenog od strane prvostupanjskog suda dana 29.09.2020.godine, pa se niti ove okolnosti ne bi smjele uzimati u pozitivan (afirmativan) doprinos kvalitete rada ranijeg stečajnog upravitelja, kako je to proizlazi iz pobijanog rješenja, već upravo suprotno.

DOKAZ: Uvid u točku 2.2. i 2.7. žalbe od dana 22.12.2021.godine izjavljene protiv rješenja suda od 14.12.2022.godine.

2.d) Nadalje, u obrazloženju pobijanog rješenja je opet izostala (nema niti jedne riječi) bilo kakva ocjena kvalitete rada razriješenog stečajnog upravitelja i u odnosu na slijedeće činjenice apostrofirane i u prethodnoj žalbi, primjerice:

-da je raniji stečajni upravitelj bez suglasnosti skupštine i bez pravomoćne odluke stečajnog suca u ime stečajnog dužnika pokrenuo parnice za pobijanje upisanih založnih prava?

-da je tom prilikom, i to suprotno izričitoj skupštinskoj odluci od 20.04.2017.g., u ime stečajnog dužnika dao punomoć za sastavljanje i podnošenje takvih tužbi dao odvjetničkom društvu, i to začudo istom onom odvjetničkom društvu koje je sastavili pravna mišljenja o opravdanosti podnošenja takvih tužbi, a za koja su kasnije dostavljeni dokazi da je i to mišljenje potpuno neosnovano u odnosu na tužbu protiv društva Adria Resorts d.o.o.?

-da je imao brojne propuste u čuvanju imovine društva u odnosu na uključivanje elek.energije kao osnovne pretpostavke čuvanja istog objekta a o čemu je iznosio neistine sudu i skupštini vjerovnika?

DOKAZ: Uvid u točku 2.2. žalbe od dana 22.12.2021.godine izjavljene protiv rješenja suda od 14.12.2022.godine.

3. S druge strane, nužno je ukazati na pravomoćnu odluku istog suda u kojoj je u sličnim okolnostima prvostupanjski sud na nedvosmislen i argumentiran način dao ocjenu kvalitete rada razriješenog upravitelja, u smislu da je jasno naveo kako nagradu treba odrediti i **sukladno „kvaliteti obavljenog posla“.**

DOKAZ: Uvid u str. 4. obrazloženja rješenja o određivanju nagrade u predmetu Trgovačkog suda u Splitu posl.br. St-1233/2016 od 05.11.2020.godine, uvid u predmetno rješenje a koje je i javno objavljeno na e-oglasnoj ploči istog suda.

I u tom predmetu je raniji upravitelj razriješen voljom vjerovnika na jednoj od skupština vjerovnika i to nakon godinu i tri mjeseca službe, i gdje je u tom predmetu razriješeni upravitelj također dostavio

izvješće za ispitno i izvještajno ročište, ispitivao tražbine, vršio prijave Agenciji za osiguranje radničkih potraživanja, dostavljao određena izvješća na spis itd., (kao i onaj razriješen u ovom predmetu).

Međutim, o obrazloženju svoje odluke u predmetu TS Split broj St-1233/2016, isti sud je naveo da je „uzeo u obzir sve okolnosti vezane uz rad razriješenog stečajnog upravitelja „xy“ u razdoblju od imenovanja 9. veljače 2017. pa do razrješenja 7. svibnja 2018., razloge koje je stečajni i razlučni vjerovnik iznosio na skupštini vjerovnika uz zahtjev za njegovo razrješenje, pa nadalje i navode dosadašnjeg stečajnog upravitelja Ante Gabelice koje je iznio na njegov rad vezano za propuste, kao i netočne navode razriješenog stečajnog upravitelja koji se odnose na u tom rješenju konkretno navedene okolnosti, slijedom čega sud ocjenjuje da u cjelokupnom iznosu obračunate nagrade u tamo određenoj visini kuna bruto, nagrada razriješenog upravitelja iznosi 5% od tog iznosa“.

DOKAZ: Kao gore.

U usporedbi s ovim predmetom, za istaknuti jest kako, za razliku od ovdje razriješenog upravitelja, tamo razriješeni nije podnosio tužbe radi pobijanja upisanih založnih prava protivno odredbama Stečajnog zakona kako je to napravljeno u ovom predmetu, zatim nije davao punomoći za zastupanje protivno izričitim odlukama tijela postupka kako je to napravljeno u ovom predmetu, niti je propustio platiti dužne poreze i doprinose državi pa da bi time oštetio bilo kojeg vjerovnika, nema Poreznog rješenja itd. Postojali su i u tom postupku drugi propusti, izričito navedeni u obrazloženju rješenja o određivanju nagrade, ali koji objektivno govoreći sigurno nisu veći niti su značajniji od onih počinjenih od strane razriješenog upravitelja u ovom postupku, pobliže navedenih pod točkom 2. ove žalbe i u ranijoj žalbi od 22.12.2021.godine (naprotiv, ukazuju se manjima), ali je razriješeni upravitelj tamo dobio 5 % od ukupne nagrade, a ovdje ga po shvaćanju iz pobijanog rješenja pripada čak 17 %.

Sve navedeno ukazuje i kako je i u ovom predmetu prvostupanjski sud u pobijanoj odluci na isti (barem sličan) način kao i u spomenutoj odluci TS Split St-1233/2016 od 05.11.2020.g., i mogao i trebao ući u ocjenu kvalitete rada razriješenog upravitelja, i onda na takva utvrđenja primijeniti materijalno pravo.

Obzirom kako u pobijanom rješenju to nije napravljeno, to je razvidno kako je i činjenično stanje u pobijanom rješenju pogrešno i nepotpuno utvrđeno pa je na isto onda pogrešno primijenjeno i materijalno pravo.

3.1. U kontekstu postojanja neujednačenih kriterija uopće pri odmjeravanju nagrade (odnosno njene visine) razriješenom stečajnom upravitelju, te neujednačenosti kriterija u odnosu na davanja ocjene o kvaliteti rada razriješenog upravitelja, nužno je ukazati i na odluku Trgovačkog suda u Splitu od 03.10.2023.godine u predmetu St-397/2013.

U tom predmetu je odlukom prvostupanjskog suda od 04.01.2022.godine razriješen raniji upravitelj (radi se o istoj osobi stečajnog upravitelja kao i u ovo predmetu), i to zbog neurednog obavljanja dužnosti, i što je potvrđeno odlukom drugostupanjskog suda poslovni broj Pž-345/2022-2 od 31. siječnja 2022. Kao posljedica te činjenice razriješeni upravitelj je ostao bez bilo kakve nagrade u tom postupku.

DOKAZ: Uvid u rješenje VTSRH-e poslovni broj: 52 Pž-345/2022-2 od 31.01.2021.godine, koje se dostavlja u prilogu, a koje rješenje je i javno objavljeno na e-oglasnoj ploči TS u Splitu.

Ukoliko se razlozi koji ukazuju na njegovo neuredno obavljanje dužnosti, a koji su rezultirali njegovim pravomoćnim razrješenjem u predmetu TS Split posl. br. St-397/2013, sadržajno usporedili sa razlozima koji ukazuju na (i to doslovno) nezakonito obavljanje dijela njegovih dužnosti, odnosno na brojne druge propuste u obavljanju dužnosti i u ovom predmetu St-168/2014, za zaključiti jest da razlozi zbog kojih je isti upravitelj ostao bez bilo kakve nagrade u tom predmetu nisu gori (teži) od onih na koje se prethodno ukazalo i u ovom predmetu (točka 1. i 2. ove žalbe), samo što je su na njih u obrazloženju svoje odluke predmetu St-397/2013 sud jasno i ukazao.

No postoje i brojne sličnosti u neurednom obavljanju dužnosti u spomenutim predmetima, npr.:

a) na str.4. obrazloženja rješenja St-397/2013 se spominje kako je razriješeni upravitelj „*neredovito, neuredno i povremeno dostavljao izvješća o tijeku stečajnog postupka i stanju stečajne mase, protivno odredbama članka 25.stavak 2. Stečajnog zakona (izvan roka od 3 mjeseca i ne na propisanom obrascu)...* Radilo se redovito o nepotpunom knjigovodstvenim podacima o stanju računa stečajnog dužnika... “.

DOKAZ: Uvid u rješenje Trgovačkog suda u Splitu posl.br. St-397/2013 od 03.10.2023.godine, koje se dostavlja u prilogu.

Međutim, prednje navedeno vrijedi i za postupanje razriješenog stečajnog upravitelja i u ovom postupku. U točki II. i II. svog odgovora na žalbu Zorana Miletića izjavljenu dana 27.12.2021.godine na rješenje Trgovačkog suda u Splitu St 168/2014 od 14.12.2021.godine, a koji odgovor na žalbu sam na spis dostavio dana 07.01.2022.godine, sam detaljno naznačio kako je raniji upravitelj na spis dostavljao izvješća koja su u knjigovodstvenom (financijskom dijelu) neistinita (lažna), jer je u njima od suda i vjerovnika sakrivena okolnost da od strane društva Adriatic d.d. u stečaju državi nisu plaćeno porezi i doprinosi u iznosu koji je kasnije utvrđen Poreznim rješenjem, čime je od strane istoga postupljeno protivno zakonskim odredbama koje reguliraju predmetnu materiju.

Također, u istom podnesku sam na spis dostavio i sva njegova sva financijska izvješća do trenutka njegovog razriješenja u studenom 2017.godine, gdje je od 08.05.2015.godine do 11/2017.godine, dakle u razdoblju od dvije i pol godine (30 mjeseci), od istoga je na spis dostavljeno ukupno šest (6) takvih podnesaka, i svi su naravno u tom dijelu neistiniti (lažni).

DOKAZ: Uvid u odgovor na žalbu Zorana Miletića izjavljenu dana 27.12.2021.godine na rješenje Trgovačkog suda u Splitu St 168/2014 od 14.12.2021.godine, koji odgovor na žalbu sam na spis dostavio dana 07.01.2022.godine; Uvid u priloge uz taj odgovor na žalbu.

b) na str.4. obrazloženja rješenja St-397/2013 se spominje kako je „*sud je u postupku nadzora nad radom stečajnog upravitelja, rješenjem od 6.listopada 2021., odredio provesti dokaz knjigovodstveno - financijskog vještačenja na okolnosti urednog vođenja financijsko-materijalnog poslovanja dužnika... “.*

DOKAZ: Uvid u rješenje Trgovačkog suda u Splitu posl.br. St-397/2013 od 03.10.2023.godine, koje se dostavlja u prilogu.

U ovom postupku to (nažalost) nije napravio sud, već je temelju zahtjeva Županijskog državnog odvjetništva, a temeljem prethodno utvrđenih činjenica u provođenju stečajnog postupka (a to su upravo činjenice utvrđene u podnesku ovdje iskazanog stečajnog upravitelja objavljenom na e-oglasnoj ploči dana 27.09.2021.godine) Poreznim rješenjem donesenim od strane Ministarstva financija, Porezne uprave, Područnog ureda Split od dana 30.11.2021.godine, utvrđeno kako su temeljem zaključenih Ugovora o djelu društva Adriatic d.d. u stečaju sa fizičkim osobama istima isplaćena sredstva sa žiro računa stečajnog dužnika otvorenog pri Erste & Steiermarkische bank d.d., IBAN: HR7024020061100741285, broj računa: 1100741285, dana 12.06.2015.g. i 15.01.2016.g. izvršene isplate u ukupnom neto iznosu od 35.800,00 kuna, a da nadležnoj Poreznoj upravi nisu dostavljeni JOPPD obrasci, niti je Porezna uprava imala saznanja o zaključenim ugovorima o djelu.

DOKAZ: Uvid u točku 1.2. žalbe od dana 22.12.2021.godine izjavljene protiv rješenja suda od 14.12.2022.godine.

3.2. Svi ostali propusti, nepravilnosti u radu ranijeg stečajnog upravitelja naznačeni pod točkom 2. ove žalbe, te naznačeni u ranijoj žalbi od dana 22.12.2021.godine izjavljene protiv rješenja suda od 14.12.2022.godine se faktično ukazuju kao jednako značajni za sami stečajni postupak a time i za ocjenu kvalitete rada razriješenog upravitelja, kao i oni navedeni u rješenju Trgovačkog suda u Splitu posl.br. St-397/2013 od 03.10.2023.godine, i zbog koji je isti upravitelj u tom postupku ostao bez bilo kakve nagrade.

Razlika je „samo“ što su sve te okolnosti u spomenutom rješenju St-397/2013 (kao i onom prethodno spomenutom St-1233/2016) i koje ukazuju na propuste u radu razriješenog upravitelja od strane prvostupanijskih sudova u tim postupcima izrijekom i navedene, te je onda dana i ocjena kvalitete takvog postupanja, i slijedom čega u jednom predmetu raniji upravitelj nije dobio ništa (jer je zbog toga odlikom suda i razriješen) a u drugom je dobio ukupno 5 % nagrade (razriješen je voljom skupštine), dok su u pobijanom rješenju St-168/2014 od 29.09.2014.godine, i to iz meni nejasnih razloga, takve činjenice potpuno prešućene (ignorirane), te je raniji upravitelj dobio 17 % nagrade.

Dakle, samo iz činjenice što raniji upravitelj nije i u ovom postupku razriješen zbog neurednog obavljanja dužnosti od ranijeg uređujućeg suca (a razlozi su sadržajno identični ili vrlo slični onima iz predmeta St-397/2013), a što naravno nije moja odgovornost, odnosno samo iz činjenice što sadašnji sud nije ulazio u ocjenu kvalitete rada razriješenog upravitelja temeljem okolnosti navedenih pod točkom 2. ove žalbe kao i okolnosti u ranijem tijeku postupka (a razlozi su sadržajno identični ili vrlo slični tom kao i onima iz predmeta St-1233/2016), a što opet nije moja odgovornost, raniji upravitelj je pobijanom odlukom od ukupnog iznosa nagrade dobio 14.214,61 eura uvećano za doprinose (17 % od ukupne nagrade), pa je za zaključiti da se je pobijanom odlukom od 29.09.2023.godine i to suprotno shvaćanjima i praksi iz prethodno spomenutih odluka donesenih na istom sudu, postupalo u korist ranijeg upravitelja a time posljedično i na moju štetu, iako ne vidim bilo kakav pravni niti logični razlog za takvim postupanjem.

3.3. Zaključno, i u ovoj žalbi se opetovano ukazuje kako nagradu stečajnom upravitelju određuje stečajni sudac sukladno odredbi čl. 94. Stečajnog zakona, imajući u vidu obujam i složenost poslova i rad stečajnog upravitelja. Međutim, sam iznos nagrade ovisi prvenstveno o složenosti poslova koje je obavio **i ocjene stečajnog suca o kvaliteti rada stečajnog upravitelja.** Na prednje navedeno upućuje i sudska praksa, konkretno odluka VTSRH-e posl.br. 73 Pž-2196/2019-2 od dana 03.04.2019.godine, koja se dostavlja u prilogu. Nadalje, i Rješenjem VTSRH-e pod poslovnim brojem Pž-6340/16 od 22.09.2016.godine je određeno kako „iznos nagrade ovisi prvenstveno o vrijednosti unovčene imovine i ocjene stečajnog suca o kvaliteti rada stečajnog upravitelja“. (Citat iz knjige *Komentar Stečajnog zakona, autor Jelena Čuveljak, str. 285.*)

Na navedeno konačno upućuje i ranija sudska praksa, praksa, konkretno rješidba VTSRH-e posl.br. Pž 7934/04-3 OD 27.09.2006.godine, koja su dostavljena u prilogu ranije žalbe od 22.12.2021.godine.

DOKAZ: *Uvid u rješenje VTSRH-e posl.br. 73 Pž-2196/2019-2 od dana 03.04.2019.godine, koje je dostavljeno u prilogu ranije žalbe.*
Uvid u rješenje VTSRH-e posl.br. Pž 7934/04-3 OD 27.09.2006.godine, koja je dostavljeno u prilogu ranije žalbe.

4. Radi svega navedenog, a obzirom na odredbu čl. 366.a. ZPP-a prema kojoj se prvostupanijska odluka u povodu žalbe može ukinuti i predmet vratiti prvostupanijskom sudu na ponovno suđenje najviše jedanput (a ovdje je jednom već ukinuta), predlaže se pobijano rješenje preinačiti na način da se prvenstveno zbog utvrđenja iz pravnog akta donesenog od strane javnog tijela tj. zbog sadržaja Poreznog rješenja od 30.11.2021.g. a koje nesporno ukazuje na činjenicu oštećenja RH-e kao jednog od vjerovnika stečajne mase a što je evidentno posljedica nezakonitog postupanja ranijeg stečajnog upravitelja, u preinačenoj odluci da ocjena kvalitete rada ranijeg upravitelja te da se pozivom na odredbu čl. 10. Uredbe o kriterijima i načinu obračuna i plaćanja nagrade stečajnim upraviteljima u dijelu koji navodi da se ranijem upravitelju može (što znači da se i ne mora) odrediti nagradu, istu odredbu tumači na način da u cijelosti odbije zahtjev istog za određivanjem nagrade u predmetnom stečajnom postupku, i da se nagrada u cijelosti odredi ovdje iskazanom stečajnom upravitelju. Podredno, pobijanu odluku preinačiti na način da se u preinačenoj odluci da ocjena kvalitete rada ranijeg upravitelja, te ukoliko sud odredi da istom eventualno i pripada dio nagrade, istu odredi u znatno restriktivnijem iznosu u odnosu na pobijanu odluku, uzimajući pri tome u obzir navode i shvaćanja i iz ove žalbe.

Stečajni upravitelj, Ante Gabelica.